

Sezóna GWFC 2012 – ohlédnutí

Sezóna roku 2012 byla námi všemi očekávána s napětím. V březnu to v modelářské veřejnosti již vřelo, vešel totiž v platnost nový zákon Úřadu civilního letectví o bezpilotních létajících prostředcích a limitních omezeních hmotnosti nad 20 kg, což se nás všech bezprostředně dotklo. Dosud jsme totiž bez problémů provozovali modely, z nichž některé se nyní ocitly za touto limitní hranicí. To jsme přijali se značnou nevolí a zpočátku jsme uvažovali dokonce o zrušení sezóny. Nakonec ale převážily racionální důvody a rozhodli jsme se létat. K tomu bylo nutné přijat některá opatření. Modely, které byly těsně za hranicí 20 kg, byly podrobeny odlehčovací kůře. Často za cenu odstranění maketových doplňků a proto modely přišly o kulomety, figurky pilotů, přístrojové desky, makety motorů a podobně. Někdy bylo nutno i přepracovat a odlehčit konstrukci, přesunout RC vybavení tak, aby byla dosažena hmotnosti do 20 kg. Tak se nám podařilo dát po čase dokupy letku, kterou jsme mohli provozovat v tomto Českém púlnočním království. Do země Východního krále Miroslava jsme si ponechali ty největší klenoty našeho letového parku, které jsme předvedli v Holíči. Ale teď k akcím.

10 června jsme jeli do Mostu. Na místním letišti byl organizován místním aeroklubem den otevřených dveří, akci jsme považovali za rozjezdovou záležitost, na které se spíš pobavíme. Průběh akce tomu i odpovídal. Zázemí aeroklubu bylo světlé a my jsme měli možnost je plně využívat. Klubovnu jsme proto obsadili nejen k zábavě ale i k plodné debatě o nastávající sezóně. Samotná akce proběhla v klidu a pohodě, létali jsme my s WW1, klubová letadla i parašutisté. Aeroklub připravil pro malé i velké řadu atrakcí a přestože bylo poměrně chladno, účast veřejnosti byla slušná. Musím vzpomenout krásnou přírodní scenérii kopečků kolem Mostecká, která mě okouzila. Prohlídka města a okolí za asistence Karla Lutze se mi velmi líbila a dodatečně mu děkuji.

21 – 22 července jsme zavítali za hranice, do domoviny Laca, do Slovenské Holíče. Tamní letiště je známo svými mega akcemi s vysokou návštěvností a ani nyní tomu nebylo jinak. Velmi podařená akce se špičkovou účastí toho nejlepšího, co lze shlédnout. Slovenský akrobatický mistr Šonka i český Samko pomyslně zvedali lidi ze židlí a jejich ukázky patřily k tomu nejlepšímu, co jsem kdy shlédl. Samotný

program byl mistrně sestaven střídavě zhruba z hodinových bloků ukázek modelářských a velkých letadel. Tím se stal téměř celodenní program velmi pestrým a diváci si určitě přišli na své. My jsme do svého vystoupení zařadili obří bombardér Zeppelin Staaken, který byl jakousi stěžejní osou našeho vystoupení. Bombardování nepřátelských pozic nepřítele bylo jako skutečné a zároveň podbarveno novým doprovodem. My ostatní jsme mu jako dělali křoví a snažili se držet v paříčném odstupu

aby měl pro svůj letový projev dostatek prostoru. Přestože foukal docela čerstvý vítr kolmo na dráhu, podařilo se nám nic nerozbít. Večerní program byl ve znamení vyhodnocení účastníků, z modelářů jsme dostali cenu za nejlepší skupinové vystoupení. Oceněn byl i šéfredaktor RCR Tomáš Sládek za celoživotní modelářskou práci. Posezení nám zpříjemnila skvělá country kapela, s nimiž si nakonec zahrál (s aplausem) i Radim.

4-5 srpna se konala tradiční akce na Bahnech ve Frýdku Místku. Sešlo se nás 7 pilotů a tak jsme mohli předvést bez omezení kompletní vystoupení. Tato letošní akce byla notně poznamenána neúčastí velkých atraktivních modelů, protože se pořadatelé nazařídili na modely přes 20 kg, a že to oproti minulým ročníkům bylo znát! Myslím, že pokud se to do budoucna nezmění, tak už to nespasí ani VÚVL. My jsme si užili odpoledne na plovárně a pak večer s kytarou, písničkami a povídáním. I druhého dne jsme odlétali program a náležitě jsme si to užili a při vyhodnocení akce jsme obdrželi spolu s Vúvlem jako odměnu bramoru, nejspíš abychom si ji mohli zasadit a v příštím roce již namno-

žené, si takto mohli nově zrozené medaile přidělit všichni. Dobrý nápad. V době krize jistě podnětný čin.

18 srpna Šiklův Mlýn.

Nešlo o oficiální akci skupiny, spíš polétání rodin Lutových. Hnilicových a Vrágových. Na Šiklův Mlýn mám již rozsáhlé vzpomínky, jednak je zde asociace s předchozí akcí na Šiklově Mlýně u příležitosti 10 výročí RC Revue a naše neslavné vystoupení v krutých povětrnostních podmínkách,

zároveň si připomínám toto poslední, kdy bylo naopak nádherné počasí a klidná atmosféra. Na letošní rekreační polétání mám hezké vzpomínky. Podle pořadatele jsme měli létat denně cca 3 starty. Hned ráno jsme absolvovali školení o letových prostorech, které bylo v režii řídicího létání pana Hakla, následně obdrželi bezpečnostní akreditaci a letové časy. Ihned po příjezdu na letiště jsme poznali

pevnou ruku řídícího létání, který nás ihned penalizoval půlhodinovým odkladem startu, poněvadž jsme se o dvě minuty zpozdili ke startu. Hold ty naše chmelnice nejde za pár minut smontovat a připravit k letu. Zajímavé bylo, že přestože bylo letiště pro modely nad 20 kg povoleno, žádný obr nad 20 se zde neobjevil. Tak to ty dva motorizované větroně, maketa na desítku a nějaký ten pěnový model nevytrhli, takže si museli diváci počkat stejně na nás, protože ty větší stroje jsme měli jen my. Kluci Hnilicovi předváděli precizní akrobacii se svými akrobatickými stroji, pak my všichni dokupy s První válkou. Přestože jsme byli penalizováni řídícím létáním celkem pravidelně, nijak nám to nevadilo, létání je přece krásné. Vždy po našem programu jsme sjížděli dolů do weternového městečka a sledovali představení v aréně. To nejlepší nás ale čekalo až večer, kdy po skončení westernové akce vzlétl v úplné tmě vrtulník a předváděl na obloze pomocí světelných listů různé grafické obrazy. Diváci, kteří tohle viděli poprvé, byli jak u vytržení a pilot byl po zásluze odměněn bouřlivým potleskem. Vše bylo zakončeno skvělým ohňostrojem a korunováno závěrečnou večerní zábavou.

8-9 září v Jihlavě, jsme opět otevírali naši modelářskou Show WW1 oficiální program Horáckého leteckého dne. Jezdíme sem rádi, protože jsou zde máme kamarády a jsou tu milí lidé. Opět nás čekal skvělý letecký program, která jsme se zájmem shlédli. Kromě historických kusů, jako Texan, Stearman, Jungman, skvělé akrobacie na LO-100 (jak to ten chlap jen dělá) se opět výtečně předvedl mistr v letecké akrobacii Martin Šonka. Večerní Hangárpárty opět nezklamala.

Zdejší sešlost byla totiž neuvěřitelnou směskou různých druhů vojsk Druhé světové války, které jinak přes den v poklidu posedávaly na place letiště se svou výstavou vojenské historie. Tak se na parketu objevili ruští a němečtí vojáci, kteří předváděli různé tanečky kreace. Když se ve vrátech hangáru objevila početná skupina vojáků v uniformách SS i s atrapami kvérů, spadla mi brada a čekal jsem kdy nás zatknou a pošlou do lágru. Nestalo se tak a proto zábava a-la maš-

karní ples mohla začít. V neděli jsme provedli poslední společný start sezóny a rozjeli se do svých domovů.

Věřím, že přes určitá omezení, která nás omezila jsme si v mezích možností sezónu užili a budeme se těšit na další.

Letu Zdar, *Oberst.*